ΟΔΗΓΙΑ 97/5/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 27ης Ιανουαρίου 1997

για τις διασυνοριακές μεταφορές πιστώσεων

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [2],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος,

Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της συνθήκης [3], αφού έλαβαν υπόψη το κοινό σχέδιο που εγκρίθηκε από την επιτροπή συνδιαλλαγής στις 22 Νοεμβρίου 1996,

Εκτιμώντας:

(1) ότι ο όγκος των διασυνοριακών πληρωμών αυξάνεται, καθώς η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς και η πρόοδος προς την πλήρη οικονομική και νομισματική ένωση οδηγεί στην αύξηση των συναλλαγών και της κυκλοφορίας των προσώπων εντός της Κοινότητας· ότι, λόγω του όγκου και της αξίας τους, οι διασυνοριακές μεταφορές πιστώσεων αντιπροσωπεύουν ουσιαστικό τμήμα των εν λόγω διασυνοριακών πληρωμών·

(2) ότι έχει ζωτική σημασία για τα άτομα και τις επιχειρήσεις, και ιδίως τις μικρομεσαίες, να μπορούν να πραγματοποιούν ταχείες, αξιόπιστες και μη δαπανηρές μεταφορές πιστώσεων ανά την Κοινότητα· ότι, σύμφωνα με την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στα συστήματα διασυνοριακών μεταφορών πιστώσεων [4], η αύξηση του ανταγωνισμού στην αγορά των μεταφορών πιστώσεων θα οδηγήσει σε βελτίωση των υπηρεσιών και μείωση των τιμών·

(3) ότι η παρούσα οδηγία σκοπεύει να συνεχίσει την πρόοδο που έχει επιτευχθεί ως προς την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς, ιδίως δε ως προς την ελευθέρωση των κινήσεων κεφαλαίων, ενόψει της υλοποίησης της οικονομικής και νομισματικής ένωσης· ότι οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας πρέπει να εφαρμόζονται στις μεταφορές πιστώσεων που πραγματοποιούνται στα νομίσματα των κρατών μελών και σε Ecu·

(4) ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο ψήφισμά του της 12ης Φεβρουαρίου 1993 [5], ζήτησε να εκπονηθεί οδηγία του Συμβουλίου η οποία να καθορίζει κανόνες διαφάνειας και ποιότητας περί την εκτέλεση των διασυνοριακών πληρωμών·

(5) ότι τα θέματα που καλύπει η παρούσα οδηγία πρέπει να ρυθμιστούν χωριστά από τα θέματα συστεμικού χαρακτήρα που εξετάζονται ακόμα στην Επιτροπή· ότι μπορεί να αποδειχθεί αναγκαία η υποβολή νέας πρότασης με αντικείμενο αυτά τα συστημικά θέματα, ιδίως το πρόβλημα της ολοκλήρωσης των πληρωμών (settlement finality)·

(6) ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η βελτίωση των υπηρεσιών διασυνοριακών μεταφορών πιστώσεων, ούτως ώστε να βοηθηθεί ο Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα (ΕΝΙ) να ολοκληρώσει το έργο του για την προώθηση της αποτελεσματικότητας των διασυνοριακών μεταφορών πιστώσεων, ενόψει της προετοιμασίας της τρίτης φάσης της οικονομικής και νομισματικής ένωσης·

(7) ότι, προς εκπλήρωση των στόχων που διαλαμβάνονται στην αιτιολογική σκέψη (2), η παρούσα οδηγία προσιδιάζει να εφαρμόζεται σε μεταφορές πιστώσεων που είναι κάτω των 50 000 Ecu·

(8) ότι, σύμφωνα με το άρθρο 3 Β τρίτο εδάφιο της συνθήκης και προς εξασφάλιση διαφάνειας, η παρούσα οδηγία καθορίζει τις ελάχιστες απαιτήσεις που είναι αναγκαίες για την εξασφάλιση επαρκούς επιπέδου πληροφόρησης των πελατών, τόσο πριν όσο και μετά την εκτέλεση της διασυνοριακής μεταφοράς πιστώσεως· ότι οι απαιτήσεις αυτές περιλαμβάνουν τη μνεία των διαδικασιών έγερσης αξίωσης και προσφυγής, οι οποίες προσφέρονται στους πελάτες, καθώς και των λεπτομερειών της πρόσβασης στις διαδικασίες αυτές· ότι η παρούσα οδηγία καθορίζει ελάχιστες απαιτήσεις για την εκτέλεση, ιδίως από άποψη ποιότητας, με τις οποίες πρέπει να συμμορφώνονται τα ιδρύματα που παρέχουν υπηρεσίες διασυνοριακών μεταφορών πιστώσεων, συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης εκτέλεσης της διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης σύμφωνα με τις οδηγίες του πελάτη· ότι η παρούσα οδηγία πληροί τις προϋποθέσεις που απορρέουν από τις αρχές που περιέχονται στη σύσταση 90/109/ΕΟΚ

(1) ΕΕ αριθ. C 360 της 17. 12. 1994, σ. 13, και ΕΕ αριθ. C 199 της 3. 8. 1995, σ. 16.
(2) ΕΕ αριθ. C 236 της 11. 9. 1995, σ. 1.
(3) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 19ης Μαΐου 1995 (ΕΕ αριθ. C 151 της 19. 6. 1995, σ. 370), κοινή θέση του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 1995 (ΕΕ αριθ. C 353 της 30. 12. 1995, σ. 52) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 13ης Μαρτίου 1996 (ΕΕ αριθ. C 96 της 1. 4. 1996, σ. 74). Απόφαση του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1996, και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 16ης Ιανουαρίου 1997.
(4) ΕΕ αριθ. C 251 της 27. 9. 1995, σ. 3.
(5) ΕΕ αριθ. C 72 της 15. 3. 1993, σ. 158.

της Επιτροπής, της 14ης Φεβρουαρίου 1990, σχετικά με τη διαφάνεια των τραπεζικών όρων που εφαρμόζονται στις διασυνοριακές χρηματοοικονομικές συναλλαγές [1]· ότι η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις διατάξεις της οδηγίας 91/308/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1991, για την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότες [2]·

(9) ότι η παρούσα οδηγία πρέπει να συμβάλει στη σύντμηση της προθεσμίας εντός της οποίας πρέπει να εκτελούνται οι διασυνοριακές μεταφορές πιστώσεων και να ενθαρρύνει τα ιδρύματα που ήδη τις εκτελούν ταχύτατα, να διατηρήσουν αυτή την πρακτική·

(10) ότι, στην έκθεση που θα υποβάλει η Επιτροπή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο εντός προθεσμίας δύο ετών μετά τη θέση σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να εξετάσει όλως ιδιαιτέρως το θέμα της τηρητέας προθεσμίας, εάν δεν έχει συμφωνηθεί προθεσμία μεταξύ του εντολέα και του ιδρύματός του, λαμβάνοντας υπόψη την τεχνική πρόοδο και τις συνθήκες που επικρατούν σε κάθε κράτος μέλος·

(11) ότι τα ιδρύματα θα πρέπει να έχουν υποχρέωση αποκατάστασης σε περίπτωση μη ολοκλήρωσης της μεταφοράς πίστωσης· ότι αυτή η υποχρέωση αποκατάστασης θα μπορούσε να δημιουργήσει ευθύνη για το ίδρυμα η οποία, αν δεν περιορισθεί, υπάρχει κίνδυνος να επηρεάσει την ικανότητα του ιδρύματος να πληροί τις προϋποθέσεις φερεγγυότητας· ότι, ως εκ τούτου, η υποχρέωση αποκατάστασης προσιδιάζει να εφαρμόζεται μέχρι του ποσού των 12 500 Ecu·

(12) ότι το άρθρο 8 δεν θίγει τις γενικές διατάξεις του εθνικού δικαίου, βάσει των οποίων ένα ίδρυμα ευθύνεται έναντι του εντολέα, εάν δεν ολοκληρωθεί μια διασυνοριακή μεταφορά πίστωσης λόγω λάθους του εν λόγω ιδρύματος·

(13) ότι είναι αναγκαίο να επισημανθούν, μεταξύ των περιστάσεων τις οποίες είναι δυνατόν να αντιμετωπίζουν τα ιδρύματα που συμμετέχουν στην εκτέλεση διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης, συμπεριλαμβανομένων των περιστάσεων που έχουν σχέση με αφερεγγυότητα, οι περιστάσεις ανωτέρας βίας, και ότι, προς τούτο, προσιδιάζει να χρησιμοποιείται ο ορισμός της ανωτέρας βίας που παρατίθεται στο άρθρο 4 παράγραφος 6 της οδηγίας 90/314/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1990, για τα οργανωμένα ταξίδια και τις οργανωμένες διακοπές και περιηγήσεις [3]·

(14) ότι πρέπει να υπάρχουν, στο επίπεδο των κρατών μελών, πρόσφορες και επαρκείς διαδικασίες έγερσης αξίωσης και προσφυγής για την επίλυση των τυχόν διαφορών μεταξύ πελατών και ιδρυμάτων, χρησιμοποιώντας τις υφιστάμενες διαδικασίες ανάλογα με την περίπτωση,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΜΗΜΑ Ι

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται επί των διασυνοριακών μεταφορών πιστώσεων που διεξάγονται στα νομίσματα των κρατών μελών και σε Ecu και δεν υπερβαίνουν το ισοδύναμο ποσό των 50 000 Ecu, τις οποίες εντέλλονται πρόσωπα μη αναφερόμενα στο άρθρο 2 στοιχεία α), β) και γ), και οι οποίες εκτελούνται από πιστωτικά και άλλα ιδρύματα.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

α) «πιστωτικό ίδρυμα»: ίδρυμα όπως ορίζεται στο άρθρο 1 της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ [4], καθώς και το ευρισκόμενο στην Κοινότητα υποκατάστημα, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 τρίτη περίπτωση της εν λόγω οδηγίας, πιστωτικού ιδρύματος έχοντος την εταιρική του έδρα εκτός της Κοινότητας, το οποίο, στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του, εκτελεί διασυνοριακές μεταφορές πιστώσεων·

β) «άλλο ίδρυμα»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, το οποίο δεν είναι πιστωτικό ίδρυμα αλλά, στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του, εκτελεί διασυνοριακές μεταφορές πιστώσεων·

γ) «χρηματοπιστωτικό ίδρυμα»: ίδρυμα όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3604/93 του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1993, για τον προσδιορισμό των εννοιών που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή της απαγόρευσης της προνομιακής πρόσβασης που αναφέρεται στο άρθρο 104 Α της συνθήκης [5]·

δ) «ίδρυμα»: πιστωτικό ή άλλο ίδρυμα. Για τους σκοπούς των άρθρων 6, 7, και 8, τα υποκαταστήματα ενός και του αυτού πιστωτικού ιδρύματος, τα οποία ευρίσκονται σε διαφορετικά κράτη μέλη και συμμετέχουν στην εκτέλεση διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης, λογίζονται ως χωριστά ιδρύματα·

ε) «ενδιάμεσο ίδρυμα»: ίδρυμα διάφορο του ιδρύματος του εντολέως ή του δικαιούχου το οποίο συμμετέχει στην εκτέλεση διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης·

[1] ΕΕ αριθ. L 67 της 15. 3. 1990, σ. 39.
[2] ΕΕ αριθ. L 166 της 28. 6. 1991, σ. 77.
[3] ΕΕ αριθ. L 158 της 23. 6. 1990, σ. 59.
[4] ΕΕ αριθ. L 322 της 17. 12. 1977, σ. 30· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 95/26/ΕΚ (ΕΕ αριθ. L 168 της 18. 7. 1995, σ. 7).
[5] ΕΕ αριθ. L 332 της 31. 12. 1993, σ. 4.

στ) «διασυνοριακή μεταφορά πίστωσης»: πράξη πραγματοποιούμενη με πρωτοβουλία του εντολέα μέσω ιδρύματος ή υποκαταστήματος ιδρύματος, ευρισκόμενου σε κράτος μέλος, με σκοπό να τεθεί στη διάθεση του δικαιούχου χρηματικό ποσό σε ένα ίδρυμα ή υποκατάστημα ιδρύματος, ευρισκόμενο σε άλλο κράτος μέλος. Ο εντολέας και ο δικαιούχος είναι δυνατόν να είναι ένα και το αυτό πρόσωπο·

ζ) «εντολή διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης»: η άνευ όρων εντολή εκτελέσεως διασυνοριακής μεταφοράς πιστώσεως, που εκδίδεται απ' ευθείας, υπό οιαδήποτε μορφή, από έναν εντολέα προς ένα ίδρυμα·

η) «εντολέας»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο που εντέλλεται την εκτέλεση διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης υπέρ ενός δικαιούχου·

θ) «δικαιούχος»: ο τελικός αποδέκτης μιας διασυνοριακής πίστωσης, το αντιστοιχούν ποσό της οποίας τίθεται στη διάθεσή του σε ένα λογαριασμό, στον οποίο έχει δικαίωμα·

ι) «πελάτης»: ο εντολέας ή ο δικαιούχος, ανάλογα με την περίπτωση·

ια) «επιτόκιο αναφοράς»: επιτόκιο που αντιστοιχεί σε αποζημίωση και καθορίζεται σύμφωνα με τους κανόνες που ισχύουν στο κράτος μέλος όπου ευρίσκεται το ίδρυμα που πρέπει να καταβάλει την αποζημίωση στον πελάτη·

ιβ) «ημερομηνία αποδοχής»: η ημερομηνία κατά την οποία πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις οι απαιτούμενες από ένα ίδρυμα για την εκτέλεση εντολής διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης, και οι οποίες έχουν σχέση με την ύπαξη επαρκούς αντικρύσματος και με τις πληροφορίες που απαιτούνται για την εκτέλεση της εντολής αυτής.

ΤΜΗΜΑ II

ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΤΩΝ ΔΙΑΣΥΝΟΡΙΑΚΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ

Άρθρο 3

Πληροφορίες που παρέχονται εκ των υστέρων σχετικά με τους όρους των διασυνοριακών μεταφορών πιστώσεων

Τα ιδρύματα θέτουν στη διάθεση των πελατών τους και των δυνητικών πελατών τους, εγγράφως, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των ηλεκτρονικών μέσων, και υπό μορφή ευχερώς κατανοητή, τις πληροφορίες σχετικά με τους όρους των διασυνοριακών μεταφορών πιστώσεων. Οι πληροφορίες αυτές περιέχουν οπωσδήποτε:

— ένδειξη της προθεσμίας που απαιτείται ώστε, εις εκτέλεση εντολής διασυνοριακής μεταφοράς πιστώσεως που δίδεται προς το ίδρυμα, να πιστωθεί το ποσό στο λογαριασμό του ιδρύματος του δικαιούχου. Αναφέρεται σαφώς πότε αρχίζει η προθεσμία.

— ένδειξη της προθεσμίας που απαιτείται ώστε, σε περίπτωση άφιξης διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης, να πιστωθεί το ποσό στο λογαριασμό του δικαιούχου μετά την πίστωσή του στο λογαριασμό του ιδρύματος,

— τον τρόπο υπολογισμού των κάθε είδους προμηθειών και εξόδων που πρέπει να καταβάλλει ο πελάτης στο ίδρυμα, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των ποσοστών επιβάρυνσης,

— την τυχόν υπάχουσα ημερομηνία αξίας-έναρξης τοκοφορίας, την οποία εφαρμόζει το ίδρυμα,

— ένδειξη των διαδικασιών έγερσης αξίωσης και προσφυγής οι οποίες είναι στη διάθεση των πελατών καθώς και του τρόπου πρόσβασης των πελατών σ' αυτές,

— ένδειξη των χρησιμοποιούμενων συναλλαγματικών ισοτιμιών αναφοράς.

Άρθρο 4

Πληροφορίες παρεχόμενες μετά τη διασυνοριακή μεταφορά πίστωσης

Τα ιδρύματα παρέχουν στους πελάτες τους μετά την εκτέλεση ή την άφιξη διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης, εκτός αν υπάρχει ρητή παραίτηση του πελάτη, σαφείς πληροφορίες εγγράφως, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των ηλεκτρονικών μέσων, και υπό μορφή ευχερώς κατανοητή. Οι πληροφορίες αυτές παρέχουν οπωσδήποτε:

— στοιχεία που θα επιτρέπουν στον πελάτη να εξακριβώσει τη διασυνοριακή μεταφορά πιστώσεως,

— το αρχικό ποσό της διασυνοριακής μεταφοράς πιστώσεως,

— το ποσό των κάθε είδους εξόδων και προμηθειών που βαρύνουν τον πελάτη,

— την τυχόν υπάρχουσα ημερομηνία αξίας-έναρξης τοκοφορίας, την οποία εφαρμόζει το ίδρυμα.

Εάν ο εντολέας διευκρίνισε ότι τα έξοδα της διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης θα πρέπει να φέρει, εν όλω ή εν μέρει, ο δικαιούχος, το ίδρυμα του τελευταίου οφείλει να τον ενημερώσει.

Σε περίπτωση μετατροπής νομίσματος, το ίδρυμα που την πραγματοποίησε ενημερώνει τον πελάτη του για τη χρησιμοποιηθείσα συναλλαγματική ισοτιμία.

ΤΜΗΜΑ III

ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΙΣ ΔΙΑΣΥΝΟΡΙΑΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ

Άρθρο 5

Ανάληψη ειδικών υποχρεώσεων από το ίδρυμα

Το ίδρυμα υποχρεούται, εφόσον το ζητήσει ο πελάτης σε σχέση με διασυνοριακή μεταφορά πιστώσεως επακριβώς περιγραφόμενη, να δεσμευθεί ως προς την προθεσμία εκτέλεσης αυτής της μεταφοράς πιστώσεως και ως προς τις προμήθειες και τα έξοδα που απορρέουν απ' αυτήν, εξαιρέσει των όσων έχουν σχέση με την εφαρμοστέα συναλλαγματική ισοτιμία, εκτός εάν το προαναφερθέν ίδρυμα δεν επιθυμεί συναλλαγή με τον πελάτη.

Άρθρο 6

Υποχρεώσεις σχετικά με τις προθεσμίες

1. Το ίδρυμα του εντολέα υποχρεούται να εκτελέσει τη διασυνοριακή μεταφορά πιστώσεως εντός της προθεσμίας που έχει συμφωνήσει με τον εντολέα.

Σε περίπτωση μη τήρησης της συμφωνηθείσας προθεσμίας ή, ελλείψει συμφωνηθείσας προθεσμίας, εάν, έως το τέλος της πέμπτης εργάσιμης για τις τράπεζες ημέρας μετά την ημερομηνία αποδοχής της εντολής διασυνοριακής μεταφοράς πιστώσεως, το ποσό δεν έχει πιστωθεί στο λογαριασμό του ιδρύματος του δικαιούχου, ο εντολέας αποζημιώνεται από ίδρυμά του.

Η αποζημίωση συνίσταται στην καταβολή τόκου που υπολογίζεται επί του ποσού της διασυνοριακής μεταφοράς πιστώσεως με εφαρμογή του επιτοκίου αναφοράς για την περίοδο μεταξύ:

— της λήξης της συμφωνηθείσας προθεσμίας ή, ελλείψει συμφωνηθείσας προθεσμίας, του τέλους της πέμπτης εργάσιμης για τις τράπεζες ημέρας μετά την ημερομηνία αποδοχής της εντολής διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης, αφενός, και

— της ημερομηνίας κατά την οποία το ποσό πιστώνεται στο λογαριασμό του ιδρύματος του δικαιούχου, αφετέρου.

Ομοίως, εάν η μη εκτέλεση της διασυνοριακής μεταφοράς πιστώσεως εντός της συμφωνηθείσας προθεσμίας ή, ελλείψει συμφωνηθείσας συμφωνίας, πριν από το τέλος της πέμπτης εργάσιμης ημέρας μετά την ημερομηνία αποδοχής της εντολής διασυνοριακής μεταφοράς πιστώσεως, οφείλεται σε ενδιάμεσο ίδρυμα, τότε το ενδιάμεσο ίδρυμα έχει υποχρέωση αποζημίωσης του ιδρύματος του εντολέα.

2. Το ίδρυμα του δικαιούχου υποχρεούται να θέσει το ποσό της διασυνοριακής μεταφοράς πιστώσεως στη διάθεση του δικαιούχου εντός της προθεσμίας που έχει συμφωνήσει μ' αυτόν.

Σε περίπτωση μη τήρησης της συμφωνηθείσας προθεσμίας ή, ελλείψει συμφωνηθείσας προθεσμίας, όταν στο τέλος της πρώτης εργάσιμης για τις τράπεζες ημέρας μετά την ημερομηνία κατά την οποία το ποσό πιστώθηκε στο λογαριασμό του ιδρύματος του δικαιούχου, το ποσό δεν έχει πιστωθεί στο λογαριασμό του δικαιούχου, το ίδρυμα του δικαιούχου τον αποζημιώνει.

Η αποζημίωση συνίσταται στην καταβολή τόκου που υπολογίζεται επί του ποσού της διασυνοριακής μεταφοράς πιστώσεως, βάσει του επιτοκίου αναφοράς, για την περίοδο μεταξύ:

— της λήξης της συμφωνηθείσας προθεσμίας ή, ελλείψει συμφωνηθείσας προθεσμίας, του τέλους της πέμπτης εργάσιμης για τις τράπεζες ημέρας μετά την ημερομηνία κατά την οποία το ποσό πιστώθηκε στο λογαριασμό του δικαιούχου, αφενός, και

— της ημερομηνίας κατά την οποία το ποσό πιστώνεται στο λογαριασμό του δικαιούχου, αφετέρου.

3. Δεν οφείλεται αποζημίωση κατ' εφαρμογή των παραγράφων 1 και 2 εάν το ίδρυμα του εντολέα ή, αντιστοίχως, το ίδρυμα του δικαιούχου, αποδείξει ότι η καθυστέρηση οφείλεται στον εντολέα ή, αντιστοίχως, στο δικαιούχο.

4. Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 ουδόλως θίγουν τα λοιπά δικαιώματα των πελατών και των ιδρυμάτων που έλαβαν μέρος στην εκτέλεση της εντολής διασυνοριακής μεταφοράς πιστώσεως.

Άρθρο 7

Υποχρέωση εκτέλεσης τη διασυνοριακής μεταφοράς πιστώσεως σύμφωνα με τις οδηγίες

1. Το ίδρυμα του εντολέα, κάθε ενδιάμεσο ίδρυμα και το ίδρυμα του δικαιούχου, με την ημερομηνία αποδοχής της εντολής διασυνοριακής μεταφοράς πιστώσεως, υποχρεούνται να την εκτελέσουν για ολόκληρο το ποσό της, εκτός εάν ο εντολέας ορίσει ότι τα έξοδα της διασυνοριακής μεταφοράς πιστώσεως βαρύνουν, εν όλω ή εν μέρει, το δικαιούχο.

Το πρώτο εδάφιο δεν θίγει τη δυνατότητα του πιστωτικού ιδρύματος του δικαιούχου και του καταλογίσει τα έξοδα διαχείρισης του λογαριασμού του, σύμφωνα με τους κανόνες και τις πρακτικές που τυγχάνουν εφαρμογής. Δεν επιτρέπεται όμως στο ίδρυμα να χρησιμοποιεί τον εν λόγω καταλογισμό εξόδων για να παρακάμπτει τις υποχρεώσεις που του επιβάλλει το εν λόγω εδάφιο.

2. Υπό την επιφύλαξη κάθε άλλης δυνατής αξίωσης, όταν το ίδρυμα του εντολέα ή ένα ενδιάμεσο ίδρυμα προβαίνει σε μείωση του ποσού της διασυνοριακής μεταφοράς πιστώσεως κατά παράβαση της παραγράφου 1, το ίδρυμα του εντολέα υποχρεούται, εφόσον το ζητήσει ο εντολέας, να καταβάλει, στο ακέραιο και με δικές τους δαπάνες, το παρακρατηθέν ποσό στον δικαιούχο, εκτός εάν ο εντολέας ζητήσει να πιστωθεί αυτός με το εν λόγω ποσό.

Εάν ενδιάμεσο ίδρυμα προβαίνει σε μείωση του ποσού κατά παράβαση της παραγράφου 1, υποχρεούται να καταβάλει το παρακρατηθέν ποσό, στο ακέραιο και με δικές του δαπάνες, στο ίδρυμα του εντολέα ή, εάν το ίδρυμα του εντολέα το ζητήσει, στο δικαιούχο της διασυνοριακής μεταφοράς πιστώσεως.

3. Όταν η αθέτηση της υποχρέωσης εκτέλεσης της εντολής διασυνοριακής μεταφοράς πιστώσεως, σύμφωνα με τις οδηγίες του εντολέα, οφείλεται στο ίδρυμα του δικαιούχου, και υπό την επιφύλαξη κάθε άλλης δυνατής αξίωσης, το ίδρυμα του δικαιούχου να του επιστρέψει, με δικές του δαπάνες, κάθε ποσό αδικαιολογήτως παρακρατηθέν.

Άρθρο 8

Υποχρέωση των ιδρυμάτων προς αποκατάσταση σε περίπτωση μη ολοκλήρωσης της μεταφοράς πιστώσεως

1. Εάν, κατόπιν εντολής διασυνοριακής μεταφοράς πιστώσεως, που έχει γίνει αποδεκτή από το ίδρυμα του εντολέα, το αντιστοιχούν ποσό δεν πιστωθεί στο λογαριασμό του ιδρύματος του δικαιούχου, και υπό την επιφύλαξη κάθε άλλης δυνατής αξίωσης, το ίδρυμα του εντολέα υποχρεούται να το πιστώσει με το ποσό της διασυνοριακής μεταφοράς πιστώσεως, με ανώτατο όριο τα 12 500 Ecu, προσαυξημένο:

—με τον τόκο του ποσού της διασυνοριακής μεταφοράς πιστώσεως, υπολογιζόμενο με το επιτόκιο αναφοράς, για την περίοδο μεταξύ της ημερομηνίας της εντολής της διασυνοριακής μεταφοράς πιστώσεως και της ημερομηνίας της πιστώσεως, και

— με το ποσό των εξόδων της διασυνοριακής μεταφοράς πιστώσεως τα οποία έχει καταβάλει ο εντολέας.

Τα ποσά αυτά τίθενται στη διάθεση του εντολέα εντός προθεσμίας 14 εργάσιμων για τις τράπεζες ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία υπέβαλε την αίτηση του ο εντολέας, εκτός αν εν των μεταξύ πιστώθηκε ο λογαριασμός του ιδρύματος του δικαιούχου με το ποσό που αντιστοιχεί στην εντολή της διασυνοριακής μεταφοράς πιστώσεως.

Η αίτηση αυτή δεν μπορεί να υποβληθεί πριν λήξει η προθεσμία εκτέλεσης της διασυνοριακής μεταφοράς πιστώσεως η συμφωνηθείσα μεταξύ του ιδρύματος του εντολέα και του εντολέα, ή ελλείψει συμφωνηθείσας προθεσμίας, η προθεσμία του άρθρου 6 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο.

Ομοίως, κάθε ενδιάμεσο ίδρυμα το οποίο έχει αποδεχθεί την εντολή διασυνοριακής μεταφοράς πιστώσεως, υποχρεούται να αποδώσει, ιδία δαπάνη, το ποσό της εν λόγω μεταφοράς πιστώσεως, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών εξόδων και τόκων, στο ίδρυμα το οποίο του έδωσε εντολή να την εκτελέσει. Εάν η διασυνοριακή μεταφορά πιστώσεως δεν έχει ολοκληρωθεί λόγω λάθους ή παραλείψεως στις οδηγίες του τελευταίου αυτού ιδρύματος, τότε το ενδιάμεσο ίδρυμα πρέπει προσπαθήσει, στο μέτρο του δυνατού, να αποδώσει το ποσό της διασυνοριακής μεταφοράς πιστώσεως.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, εάν η διασυνοριακή μεταφορά πιστώσεως δεν ολοκληρωθεί λόγω της μη εκτέλεσής της εκ μέρους ενδιάμεσου ιδρύματος επιλεγέντος από το ίδρυμα του δικαιούχου, το τελευταίο αυτό ίδρυμα υποχρεούται να θέσει στη διάθεση του δικαιούχου το ποσό μέχρι 12 500 Ecu.

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, εάν η διασυνοριακή μεταφορά πιστώσεως δεν ολοκληρωθεί λόγω λάθους ή παραλείψεως στις οδηγίες του εντολέα προς το ίδρυμά του ή λόγω μη εκτέλεσης της εντολής της διασυνοριακής μεταφοράς πιστώσεως από ενδιάμεσο ίδρυμα ρητώς επιλεγέν από τον εντολέα, το ίδρυμα του εντολέα και τα άλλα ιδρύματα που μεσολάβησαν πρέπει να προσπαθήσουν, κατά το δυνατόν, ώστε να αποδώσουν το ποσό της μεταφοράς πιστώσεως.

Όταν το ίδρυμα του εντολέα ανακτήσει το ποσό, υποχρεούται να το πιστώσει στον εντολέα. Τα ιδρύματα, συμπεριλαμβανομένου του ιδρύματος του εντολέα, δεν υποχρεούνται στην περίπτωση αυτή να επιστέψουν τα έξοδα και να καταβάλουν τους ληξιπρόθεσμους τόκους και μπορούν να παρακρατήσουν τα έξοδα ανάκτησης εφόσον αυτά προσδιορίζονται.

Άρθρο 9

Ανωτέρα βία

Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της οδηγίας 91/308/ΕΟΚ, τα ιδρύματα που συμμετέχουν στην εκτέλεση εντολής διασυνοριακής μεταφοράς πιστώσεως ελευθερώνονται από τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στις διατάξεις της παρούσας οδηγίας, στο βαθμό που μπορούν να επικαλεστούν λόγους ανωτέρας βίας, δηλαδή σε περιστάσεις που είναι ξένες προς τη βούληση εκείνου που τις επικαλείται, ασυνήθεις και απρόβλεπτες, των οποίων οι συνέπειες δεν θα μπορούσαν να αποφευχθούν όσο επιμέλεια και αν είχε καταβληθεί, σχετικούς προς τις διατάξεις της.

Άρθρο 10

Επίλυση των διαφορών

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να υπάρχουν πρόσφορες και επαρκείς διαδικασίες έγερσης αξίωσης και προσφυγής για την επίλυση των τυχόν διαφορών μεταξύ του εντολέα και του ιδρύματός του ή μεταξύ του δικαιούχου και του ιδρύματός του, χρησιμοποιώντας τις υφιστάμενες διαδικασίες, ανάλογα με την περίπτωση.

ΤΜΗΜΑ IV

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 11

Θέση σε εφαρμογή

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο έως τις 14 Αυγούστου 1999. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς ρυθμίσεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 12

Έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο

Το αργότερο δύο έτη μετά την ημερομηνία θέσης σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή υποβάλει έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, συνοδευόμενη, εφόσον κριθεί σκόπιμο, από προτάσεις για την αναθεώρησή της.

Η έκθεση αυτή πρέπει, βάσει της κατάστασης που υφίσταται σε κάθε κράτος μέλος και των επελθουσών τεχνικών εξελίξεων, να πραγματεύεται όλως ιδιαιτέρως το ζήτημα της προθεσμίας την οποία προβλέπει το άρθρο 6 παράγραφος 1.

Άρθρο 13

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Άρθρο 14

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 27 Ιανουαρίου 1997.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
J. M. GIL-ROBLES

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
G. ZALM